

LA TORRE MISTERIOSA (1)

Les dues dones vivien juntes en una torre de Vallvidrera: eren sogra i jove. De fet, no era una torre: eren les ruïnes d'un petit palau modernista de principis del segle xx. Totes dues vivien soles, sense

criats. "Ai, senyor Arquer, avui ja no pots confiar en els criats", em va dir la senyora Assumpta Valldaura de la Bellacasa i Comagelada. La sogra tenia més anys que noms.

Era tan vella i gastada com la casa on vivien, com els vestits que portava, com la cadira de rodes on seia, com l'aire humit que respiraven, com l'odi que hi havia entre elles dues.

La seva jove m'havia obert la porta amb por. Era una dona ja gran, de pell blanca, espantada. Em va acompanyar al saló, on hi havia la vella. La senyora Valldaura de la Bellacasa i Comagelada, que era viuda, m'havia telefonat aquell matí i m'havia dit:

-Li telefono d'amagat, senyor Arquer. La meva jove em vigila tot el dia.

El fill de la senyora Valldaura també havia mort; feia deu anys. Havia mort sense fills. L'herència de la família Bellacasa havia passat a la jove. La viuda deia:

-No és just que ella sigui l'hereva, senyor Arquer. No porta la sang de la família i ningú no sap què en farà, de les propietats.

La vella podia quedar-se a viure a la casa fins a la mort. Però, segons ella, la jove la volia matar:

-Ha provat de matar-me dues vegades, senyor Arquèr, dues vegades. I no ho ha aconseguit.

Va tocar la campaneta de plata que tenia damunt una taula. Va aparèixer la jove amb un vas de llet calenta. Estava espantada; les mans li tremolaven. Sense dir res, la jove va deixar el vas a la taula i va sortir del saló.

La senyora Valldaura de la Bellacasa i Comagelada va agafar el vas amb les mans deformades, es va beure la meitat de la llet i va deixar el vas mig ple a la taula.

Aleshores va sortir d'una racó un gat pelut i gris. L'animal va saltar damunt la taula i es va beure la llet que quedava al vas. Estava content i es va passar la llengua pel biboti.

-Ho fa sempre, pobre gat. Els animals s'acostumen a una cosa i no canvien mai... T'agrada la llet, oi, Lohengrin? -va dir la vella al gat.

-Vostè ha de parlar amb la policia. Els explica que sospita de la seva jove. I la policia segur que la protegirà -vaig dir a la senyora Valldaura.

-Vol dir que la policia m'ajudarà?...

-I tant! No en dubti.

Me'n volia anar. Allò era una casa de bojós. Em vaig aixecar i vaig sortir. A fora, amb el sol de març, vaig oblidar aquell lloc i aquelles dues dones. Havia aparcats el cotxe davant de la torre. Mentre l'engegava, vaig veure que la jove em mirava per una finestra. Semblava bona persona.

Preguntes:

1. El narrador del text és:
2. Quin és el llinatge del narrador?
3. Quants anys té l'edifici?
4. Digues a qui correspon cadascuna d'aquestes característiques:

pell blanca

va amb cadira de rodes

viuda

espantada

mans deformades

no viu a la casa

5. Quin és el tema del text?

a) Una casa antiga

b) La relació d'una senyora major amb el moix

c) La por i l'odi

d) La mala relació entre una senyora i la dona del seu fill

6. Ordena els fets segons apareixen en el text:

La sogra diu a n'Arquer que la nora la vol matar.	
N'Arquer diu a la sogra que parli amb la policia i se'n va.	
La nora acompanya l'Arquer on hi ha la sogra.	
El moix es va acabar la llet.	
La nora du un tassó de llet calenta a la sogra.	
La nora obri la porta al senyor Arquer	
La sogra diu a n'Arquer que la nora la vigila.	